



Folketingets Finansudvalg
Christiansborg

Den 21. juni 2016

Svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 6 (Aktstykke nr. 133 - § 7. Finansministeriet) af 17. juni 2016

Spørgsmål

Vil ministeren oplyse, hvordan aktstykke 133 vil påvirke beskæftigelsen i kommunerne under antagelse af hhv. uændret varekøbskvote, stigende varekøbskvote og faldende varekøbskvote?

Svar

Det vil være op til den enkelte kommune at fastlægge, hvordan de aftalte økonomiske rammer skal realiseres lokalt. Det er således kommunerne selv, der fastlægger niveauet for den offentlige service samt antallet og sammensætningen af de kommunalt ansatte.

Der findes ikke en entydig sammenhæng mellem væksten i det offentlige forbrug og udviklingen i den offentlige beskæftigelse. Forholdet mellem forbrugsvæksten og beskæftigelsesudviklingen afhænger generelt af den konkrete prioritering mellem lønudgifter til de offentligt ansatte og det offentliges køb af varer og tjenester i den private sektor.

Det lægges til grund, at der med effekten af aktstykke 133 henvises til de kommunale serviceudgifter i 2017. Samlet set indebærer den aftalte serviceramme for 2017 et fald på ca. 0,4 mia. kr. i forhold til den aftalte serviceramme for 2016, når der korrigeres for løft af kommunal service, som indgår i det statslige udgiftsloft, *jf. svar på spørgsmål nr. 1 (Aktstykke 133)* af 17. juni 2016.

Det bemærkes, at der med aftalen om kommunernes økonomi for 2017 er tilbageført 2,2 mia. kr. af det kommunale omprioriteringsbidrag. Som følge af Folketingets vedtagelse om, at hele omprioriteringsbidraget for 2017 skal tilbageføres til kommunerne i 2017, vil de resterende ca. 0,2 mia. kr. blive tilbageført i forbindelse med finansloven for 2017.

Der skønnes ikke særskilt over det offentlige forbrug fordelt på stat, kommuner og regioner i konjunkturvurderingerne. Besvarelsen tager derfor afsæt i en generel virkning af en ændring af det offentlige forbrug.

Hvis det forudsættes, at de offentlige forbrugsudgifters sammensætning på løn og varekøb i 2017 fastholdes på samme niveau som i *Økonomiske Redegørelse*, maj 2016,

vil en nedjustering af de offentlige forbrugsudgifter på 0,4 mia. kr. rent beregningsteknisk indebære knap 1.000 færre fuldtidsbeskæftigede¹ offentligt ansatte.

En faldende varekøbskvote, som forøger lønsumskvoten, vil isoleret set medføre et højere antal fuldtidsbeskæftigede offentligt ansatte i ovenstående regneeksempel, ligesom en stigende varekøbskvote, der fortrænger lønsumskvoten, isoleret set vil reducere antallet af fuldtidsbeskæftigede offentligt ansatte.

Det bemærkes, at denne beregning er baseret på en *gennemsnitsbetragtning* for en offentligt fuldtidsansat i en nationalregnskabsmæssig sammenhæng.

Det bemærkes endvidere, at der er tale om en beregningsteknisk udvikling, som ikke kan siges at afspejle forventninger til den faktiske udvikling i den offentlige beskæftigelse i kommunerne i 2017. Der er således ikke tale om en vurdering af de beskæftigelsesmæssige konsekvenser i kommunerne ved aktstykket, ligesom det heller ikke med afsæt i ovenstående kan lægges til grund, at beskæftigelsen i kommunerne vil falde som følge af økonomaftalen. Endvidere er der ikke taget højde for eventuelle ændringer af de kommunale serviceudgifter i 2017, der f.eks. kan følge af aftale om finansloven for 2017.

Med venlig hilsen

Claus Hjort Frederiksen
Finansminister

¹ Det forudsættes, at en fuldtidsbeskæftiget arbejder 222 dage · 7.4 timer = 1.642 timer årligt. Afrundet til nærmeste 1.000 fuldtidsbeskæftigede.